

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Garaz Nicolai, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 08 august 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Garaz Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r. Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.05.2017 - 08.08.2017 (prima instanță);
2. 14.09.2017 - 18.10.2017 (instanța de apel);
3. 14.12.2017 - 14.02.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din data de 08 august 2017, Garaz Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, aplicându-i pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 18 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Xxxxx, reprezentată în virtutea minoratului de către mama sa, Xxxxx, și dispusă încasarea din contul lui Garaz Nicolai a prejudiciului moral în mărime de 40 000 lei în beneficiul lui Xxxxx, reprezentată în virtutea minoratului de către mama sa, Xxxxx.

De asemenea instanța de fond a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la Garaz Nicolai, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul, Garaz Nicolai, la data de 03 februarie 2017, în jurul orei 12.30, fiind în stare de ebrietate

alcoolică, în propria locuință din satul Brânzenii Vechi, raionul Telenești, acționând cu intenție și având scopul de a-și satisface necesitățile sexuale, cunoscând cu certitudine că Xxxxx, a.n.xxxxx, este în vârstă de 8 ani și 9 luni, profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința manifestată de vârsta fragedă, de a nu putea să înțeleagă corect caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea, prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări de a nu divulga adevărul, forțat a dezbrăcat-o de haine, după care a întreținut cu ea un raport sexual forțat, în rezultatul căruia potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.38 din 10 februarie 2017, la minora Xxxxx s-au constatat vătămări corporale neînsemnate.

Instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Garaz Nicolai, a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, individualizată prin „viol, adică *raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșite cu bună știință asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani*”.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. - procurorul în Procuratura r. Telenești, Zmuncilă Petru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de aplicarea pedepsei și încasarea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Garaz Nicolai, să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(3) lit. b) Codul penal, stabilindu-i o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 20 ani, cu executare în penitenciar de tip închis. Totodată procurorul a solicitat și încasarea de la inculpat, în contul statului, a sumei de 6033,17 lei, în calitate de cheltuieli judiciare.

3.2. - avocatul Stegărescu Nelea, în numele inculpatului Garaz Nicolai, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Garaz Nicolai, să fie achitat, respectiv să fie respinsă acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate minore, Xxxxx, privind încasarea prejudiciului moral, cu menținerea sentinței în partea respingerii cerinței procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare de la Garaz Nicolai.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând

just acțiunile inculpatului, Garaz Nicolai, în baza dispoziției art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, individualizată prin „viol, adică *raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșite cu bună știință asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.*”

Deși inculpatul Garaz Nicolai nu a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele și anume : declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Xxxxx (f. d. 211-214, vol. I); declarațiile martorului Zmuncilă Vadim (f. d. 8-9, vol.I); declarațiile părții vătămate minore, Xxxxx (f. d. 37-39, vol. I); declarațiile expertului Nastas Veaceslav (f. d. 45, vol. II); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii a cet. Xxxxx din data de 09 februarie 2017 (f. d. 11, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09 martie 2017 și anume gospodăria lui Garaz Nicolai și locul comiterii infracțiunii (f.d.13-19, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 09 februarie 2017 prin care a fost ridicată o față de plapumă de la Xxxxx (f.d.54-55, vol. I); ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 10 februarie 2017, prin care a fost ridicată o pereche de chiloți de la Xxxxx (f. d. 56-57, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 22 martie 2017, prin care au fost examinate fața de plapumă și perechea de chiloți ridicați de la Xxxxx (f. d. 96, vol. I); ordonanța de recunoaștere ca corp delict o față de plapumă și o pereche de chiloți ridicați de la Xxxxx (f. d. 97, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 38 din 10 februarie 2017 (f.d. 50-51, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.58 din 15 martie 2017 (f.d. 66-68, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 75a-2017 din 31 martie 2017 (f.d. 78-81, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 69a-2017 din 30 martie 2017 (f. d. 91-93, vol. I).

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Garaz Nicolai, încadrarea juridică corectă și anume conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În viziunea instanței de apel nu poate fi negat sub nici-o formă argumentul privind comiterea anume de către Garaz Nicolai a violului asupra lui Xxxxx, care nu a împlinit vîrsta de 14 ani, chiar în situația în care acesta formulează unele versiuni, avînd scopul inducerii instanței de judecată în eroare și producerii unor efecte amelioratorii pentru sine.

Într-un alt aspect, instanța de apel rezumînd totalitatea împrejurărilor indicate supra a considerat nefondate argumentele părții apărării referitor la faptul că

învinuirea adusă inculpatului Garaz Nicolai, nu este probată, avînd în vedere că probatoriul administrat la caz este unul pertinent și concludent, fiind de natură să excludă orice dubii sau bănuieli.

În acest context, instanța de apel a atestat că atît, ordonanțele de învinuire cît și rechizitoriul, corespund rigorilor prevederilor art. 281, 296 Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO: care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa. În acest context, instanța de apel a subliniat că actul de învinuire cît și de sesizare a instanței corespund rigurozității dispozițiilor legale ce impun ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Instanța de apel a menționat că considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Față de lucrul judecat de prima instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare, și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Referitor la pedeapsa penală aplicată inculpatului Garaz Nicolai, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, verificînd legalitatea sentinței primei instanțe în privința ultimului instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a remarcat că la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Garaz Nicolai, fiind legală, echitabilă și individualizată.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Garaz Nicolai, au fost încadrate în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, care prevede pedeapsa în formă de închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, iar din coroborare cu

prevederile art. 16 alin. (6) Cod penal rezultă că această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave.

În temeiul prevederilor art. 76 alin. (1) Cod penal, careva circumstanțe atenuante în privința inculpatului Garaz Nicolai, nu au fost identificate, totodată careva circumstanțe agravante din rîndul celor vizate la art. 77 alin. (1) Cod penal, de asemenea nu s-au constatat.

Astfel, instanța de apel a reținut că la individualizarea și stabilirea categoriei și mărimii pedepsei în privința inculpatului Garaz Nicolai, în mod just prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis infracțiunea care face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave din interpretarea sistemică a prevederilor art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, a comis o infracțiune intenționată, care atentează la viața sexuală a unei persoane care nu a atins vârsta de 14 ani, de persoana celui vinovat - care se caracterizează satisfăcător la locul de trai, este fără antecedente penale, nu are persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog, nu a recunoscut vina incriminată, dar și urmările grave ale infracțiunii comise de către acesta.

Astfel, referitor la aplicarea pedepsei, instanța de apel a reiterat că instanța de fond în mod corect la aplicarea pedepsei inculpatului Garaz Nicolai, a ținut cont de prevederile art. 6, art. 7, art. 16, art. 61, art. 75, art. 76 și art. 77 Cod penal.

Referitor la cerința invocată în cererea de apel de către procuror privind aplicarea în privința inculpatului a pedepsei închisorii pe un termen de 20 de ani închisoare, instanța de apel a considerat inoportună aplicarea unei asemenea pedepse grave și incorecte în viziunea instanței de apel.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că alegațiile procurorului de referință la pretinsul caracter neproporțional al pedepsei numite, sunt nefondate, avînd în vedere faptul că sancțiunea penală în formă de închisoare pe un termen de 18 ani, numită lui Garaz Nicolai este de natură de a restabili echitatea socială, totodată aceasta a fost numită luîndu-se în considerație caracterul excepțional de grav al infracțiunii comise, dar și avînd în vedere vârsta înaintată a inculpatului.

În incursiunea celor desprinse, instanța de apel a considerat că la numirea pedepsei lui Garaz Nicolai, s-a ținut cont și de faptul că inculpatul a săvârșit fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, asupra minorei, Xxxxx, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, avea vârsta de 8 ani, precum și pentru restabilirea drepturilor și intereselor victimei, luîndu-se în considerație în ansamblu, particularitățile fiziologice și psihologice ale victimei, relația infractor-victimă, precum și consecințele abuzului sexual asupra victimei.

În același conținut, instanța de apel a reținut și faptul că în cazul de față s-a ținut cont și de faptul că inculpatul își dădea seama că săvârșește infracțiunea împotriva minorei, Xxxxx, și a profitat conștient de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei minore, ceea ce înseamnă că vinovatul în

momentul săvârșirii infracțiunii știa cu certitudine despre aceste trăsături ale victimei. Faptul că Garaz Nicolai săvârșește infracțiunea cu bună știință vorbește despre aceea că legiuitorul prevede posibilitatea înăspririi pedepsei prin invocarea prezentei circumstanței agravante doar în cazul săvârșirii unor infracțiuni intenționate, în același timp, fapta se consideră că a fost săvârșită cu bună știință asupra unui minor, dacă erau evidente sau cunoscute vinovatului în momentul săvârșirii infracțiunii.

În cazul de față, instanța de apel nu a reținut această circumstanță drept agravantă, în situația în care, agravanta în cauză este prevăzută nemijlocit de norma de sancționare, fiind o condiție și un element constitutiv de bază pentru tragere a lui Garaz Nicolai la răspundere penală.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată și alegația procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 6033,17 lei, constituite din: cheltuieli pentru file A4 - 14,04 lei, imprimare file A4-15,73 lei, copertă carton - 2 lei, deplasarea la locul infracțiunii - 109,40 lei, pentru efectuarea a patru expertize - 5892 lei.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că motivele invocate în cererea de apel nu și-au găsit confirmare, din care considerente careva temeuri de a interveni în sentința primei instanțe nu s-au atestat.

Așa fiind, Colegiul penal a notat că este neîntemeiată cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare compuse din suma de 5892 de lei, pentru efectuarea a patru expertize judiciare, privind constatarea gravității vătămarilor corporale suportate de către partea vătămată, Xxxxx, starea psihologică a acesteia, precum și starea de responsabilitate a inculpatului Garaz Nicolai.

Instanța de apel a menționat că este corectă soluția instanței de fond și în partea soluționării cerinței înaintate de către reprezentantul legal al părții vătămate, Xxxxx, privind încasarea de la inculpatul Garaz Nicolai, a prejudiciului moral compus din suma de 40 000 lei.

Prin urmare, instanța de apel a considerat corectă și legală sentința instanței de fond și în această parte, de vreme ce cuantumul prejudiciului solicitat de către reprezentantul legal al părții vătămate, Xxxxx, este unul proporțional suferințelor morale suportate de către partea vătămată, Xxxxx, urmare a acțiunilor de viol comise de către inculpatul Garaz Nicolai.

În atare context, instanța de apel a considerat că în cazul dat, instanța de fond, a evaluat corespunzător caracterul bănesc al suferințelor morale care i se cuvin părții vătămate, Xxxxx, avînd în vedere caracterul proporțional al prejudiciului cauzat, dar și nemijlocit posibilitățile reale materiale ale inculpatului Garaz Nicolai.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către :

5.1. - procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care indicînd temeuriile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură

penală, a solicitat casarea parțială a deciziei atacate, referitor la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale, și în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 6033,17 lei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în altă componentă.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- este pasibilă casării decizia instanței de apel în partea ce ține de soluția dispusă la individualizarea pedepsei penale inculpatului, din temei, că nu a ținut cont de legea materială cât și de legislația procesual - penală în vigoare și fără a constata situația de fapt și de drept, a aplicat pedeapsa contrar prevederilor legale, fapt care se regăsește în dispoziția pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală;

- la fel, acuzarea consideră, că decizia instanței de apel, este pasibilă casării și în baza temeiurilor invocate în dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii;

- în opinia acuzării, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și art.75 alin.(1) Cod penal, fiind enumerate numai criteriile generale cu valoare de principiu, că - pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, dar nu s-au desfășurat aceste criterii în privința inculpatului Garaz Nicolai;

- în asemenea circumstanțe, acuzarea constată că instanța de apel, diminuînd pedeapsa numită inculpatului prevăzută de infracțiunea imputată, care conform art.16 alin. (5) Cod penal este clasificată ca deosebit de gravă, nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsa redusă se consideră echitabilă atunci, cînd s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal;

- acuzarea consideră, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului în cazul dat, instanțele de judecată, de fapt, nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum ș.a. În același sens concluzia instanței de apel este neîntemeiată și pripită, care urmează a fi casată, deoarece nu a judecat fondul cauzei în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată, contrar prevederilor legale;

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel și în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, toate fiind valabile în prezenta cauză penală;

- la judecarea apelului, instanța de apel, urmează să soluționeze chestiunile de drept: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual și penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate;

- astfel, instanța de apel în cadrul examinării cauzei și privitor la cheltuielile de judecată, a menținut neîntemeiat soluția instanței de fond, a făcut referire la prevederile art. 143 alin.(1) pct. 1) și 2) cât și alin. (2) Cod de procedură penală, însă a nu a luat în considerație faptul, că în cadrul cauzei penale, de către stat au fost suportate cheltuieli financiare, inclusiv și la efectuarea expertizelor judiciare în cauza penală, potrivit sumelor expuse mai sus în mărime de 6033,17 lei, care în conformitate cu prevederile art.75 a Legii nr.68 din 14.04.2016, „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”, și potrivit Hotărârii Guvernului nr.1020 din 29.09.2011 „Cu privire la tarifele medico-sanitare”, cu modificările operate, cheltuielile, urmau a fi încasate de la inculpat în beneficiul statului, potrivit art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), art. 397 pct. 5) Cod procedură penală, nu a dispus acest fapt;

- prin urmare în situația când art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este ilegală;

- cele expuse relevă asupra faptului, că instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art.art.101, 394, 414 Cod de procedură penală, iar acestea constituie temeiuri de drept pentru recurs ordinar prevăzute în art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-a aplicat pedeapsă greșit individualizată contrar prevederilor legale;

- acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că a aplicat pedeapsa greșit individualizată contrar prevederilor legale, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

5.2. - avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Garaz Nicolai, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea inculpatului Garaz Nicolai, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de către acesta.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- în cadrul urmăririi penale și examinării judecătorești a cauzei nu au fost constatate careva probe că inculpatul a săvîrșit infracțiunea;

- prima instanță, cât și instanța de apel nu au ținut cont de declarațiile inculpatului și anume: că o cunoaște pe partea vătămată, Xxxxx, și pe familia acesteia și sunt în relații foarte bune. Nu cunoaște din ce motiv este învinuit, deoarece cu minora, Xxxxx, se împacă foarte bine, ține la dânsa. El îi dădea foarte des dulciuri și bani, deoarece este fină de botez. Bani i-a dat și în prezența mamei, Xxxxx. La data de 03 februarie 2017, Xxxxx s-a jucat în drum, deoarece părinții ei erau plecați în alt sat, la hram, iar el a plecat la lucru la Banari Viorel, între orele 09.00 până la 15.00. A băut vin cu un prieten. Xxxxx nu a fost la el pe 03 februarie 2017 și mai mult el nu a rugat-o că să-i dea ceapă jos din pod, deoarece pe timp de iarnă nu ține ceapă în pod. Mai mult, la data de 06-07 februarie 2017, Xxxxx împreună cu bunica acesteia au venit la el și au mâncat împreună. Nu cunoaște din ce motiv Xxxxx declară că el a întreținut cu ea un raport sexual, dar consideră că este influențată de mama ei. Inculpatul a mai declarat că avea încredere în Xxxxx și aceasta de una singură intra în casă la el, fără a avea temere că să-i dispară bunuri din casă, însă în acele zile a observat că au dispărut bani. La fel în ziua dată, părinții ei au venit la el, și el la fel s-a dus la ei, dar nu l-au întrebat nimic. În acea zi, 10 februarie 2017, soții Xxxxx au consumat alcool. La dânsul, seara, nu a venit nimeni, inclusiv și Zmuncilă Vladimir. Nu recunoaște expertiza. Mai mult, la data de 03 februarie 2017, locuia împreună cu fiul invalid, Garaz Sergiu, care a stat tot timpul acasă. Suplimentar, fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Garaz Nicolai, a susținut integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței instanței de fond, susținând că nu recunoaște vina, a rămas cu copil de 17 ani minor invalid, trebuia să lucreze ca să întrețină copilul, să-i facă mâncare, dar nu să se ocupe cu altceva. I s-a spus să semneze actele, dar dânsul a zis să-i citească și să-i explice. I-au fost citite doar câteva foi din dosar. Xxxxx venea des la dânsul acasă și se juca cu copilul lui. Mama copilei o trimitea noaptea în mahala după vin;

- nu s-a dat apreciere faptului, că după data de 03.02.2017, dar pînă la înaintarea plîngerii la IP Telenești, partea vătămată împreună cu bunica sa Bolocan Axenia au fost în vizită la inculpat acasă, s-au aflat acolo mai mult timp, dar nu a parvenit nici o plîngere în privința la careva acțiuni ale inculpatului Garaz Nicolai în privința lui Xxxxx;

- conform raportului de expertiză medico-legală nr. 38 din 10.02.2017 s-a stabilit că himenul este integru. La examinarea altor leziuni corporale nu s-au depistat. Iar potrivit declarațiilor făcute în instanța de judecată de către medicul legist Nastas Veaceslav, leziunile depistate la partea vătămată Xxxxx puteau fi cauzate și în alte circumstanțe decît cele descrise în actul de învinuire;

- ambele instanțe nu au luat în considerare argumentele apărării că declarațiile părții vătămate nu pot fi admise ca probe, deoarece nu se confirmă prin alte materiale ale cauzei penale, nici un martor, nici una din probe nu indică că Garaz Nicolai a săvîrșit infracțiunea.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorii recursurilor invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

6.1. Cu privire la recursul declarat de către procurorul Bradu Valentina.

Precum rezultă din recursul ordinar declarat de către procurorul Bradu Valentina, Colegiul penal atestă invocarea primului temei pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicitând casarea parțială a deciziei atacate în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Însă, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus motivat asupra apelului declarat de procurorul Zmuncilă Petru, statuând just asupra faptului că cheltuielile de judecată constituie cheltuieli efectuate în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nu pot fi puse în seama inculpatului, urmând a fi trecute în contul statului. Suplimentar, instanța de apel just a reținut că legea procesual-penală nu instituie în mod expres achitarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare suportate în cadrul urmăririi penale, totodată corect considerând că prevederile legale la care a făcut trimitere apelantul nu stabilesc astfel de cheltuieli ce pot fi încasate din contul inculpatului.

În același context, Colegiul penal se raliază la concluzia instanței de apel, potrivit căreia în cazul dispunerii expertizei de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare

pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Colegiul penal reține că instanța de apel corect a menționat prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, totodată fiind relevante prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat în sumă de 5892 lei suportate de Centrul de Medicină legală pentru efectuarea a patru expertize judiciare : raportul de expertiză judiciară nr. 38 din 10 februarie 2017 (f.d. 50-51, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.58 din 15 martie 2017 (f.d. 66-68, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 75a-2017 din 31 martie 2017 (f.d. 78-81, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 69a-2017 din 30 martie 2017 (f. d. 91-93, vol. I), și cheltuieli pentru file A4 - 14,04 lei, imprimare file A4-15,73 lei, copertă carton-2 lei, deplasarea la locul infracțiunii-109,40 lei, în total 6033,17 sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli pentru expertiză în speța dată.

Nici temeiul de recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în prezenta cauză, întrucât prima instanță i-a aplicat inculpatului Garaz Nicolai în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, o pedeapsă echitabilă și în limitele Legii penale.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai

aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Garaz Nicolai pentru infracțiunea comisă, prima instanță și instanța de apel au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului - care se caracterizează satisfăcător la locul de trai, este fără antecedente penale, nu se află la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog, la fel ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis infracțiunea care face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, a comis o infracțiune intenționată, care atentează la viața sexuală a unei persoane care nu a atins vârsta de 14 ani, nu a recunoscut vina incriminată, dar și urmările grave ale infracțiunii comise de către acesta, astfel, corect au ajuns la concluzia, că scopul restabilirii echității sociale, educativ și preventiv al pedepsei în cazul lui Garaz Nicolai poate fi atins prin stabilirea pedepsei, cu închisoare de 18 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, luându-se în considerație toate circumstanțele pe caz și faptul că el își dădea seama că săvârșește infracțiunea împotriva minorei, Xxxxx, și a profitat conștient de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, ceea ce înseamnă că vinovatul în momentul săvârșirii infracțiunii știa cu certitudine despre aceste trăsături ale victimei.

Reieșind din plenitudinea constatărilor instanței de apel, expuse în partea supusă criticii în recursul ordinar declarat, care sunt motivate, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare. Din acest considerent, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror, deoarece este vădit neîntemeiat.

6.2. Cu privire la recursul declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Garaz Nicolai.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, recurentul pledează asupra achitării inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, temei ce se raportează la prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate

de prima instanță, conform materialelor din dosar, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză de către prima instanță, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Garaz Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate minore Xxxxx, a reprezentantului legal al părții vătămate, Xxxxx, a martorului Zmuncilă Vadim, a expertului Nastas Veaceslav și din probele materiale administrate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii de viol, probe care sânt descrise amănunțit în decizia atacată (f. d. 147-150, vol. II).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărîrea Albert vs România din 16.02.2010.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că „la baza hotărîrii au fost puse doar declarațiile părții vătămate, care nu pot fi admise ca probe, deoarece nu se confirmă prin alte materiale ale cauzei penale, nici un martor, nici una din probe nu indică că Garaz Nicolai a săvârșit infracțiunea”. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpat se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Xxxxx, care a indicat că : „*cînd am întrebat-o pe fiica mea pentru ce Garaz Nicolae i-a dat banii, ea a început a plînge și mi-a spus că Garaz Nicolae a făcut prostii. Întrebînd-o ce prostii, ea plîngea și nu vroia să-mi spună. Mai apoi, Xxxxx mi-a spus că Nicolae a dezbrăcat-o de haine pe dînsa și apoi el tot s-a dezbrăcat și a făcut prostii*” (f. d. 43, vol. I).

- declarațiile expertului judiciar medico-legal, Nastas Veaceslav, care a menționat în prima instanță că „*fisura din regiunea perineului este caracteristică pentru raporturile sexuale, dar nu se exclude și cauzarea acestei leziuni și în alte*

circumstanțe , însă în cazul dat, este foarte puțin probabil să fie cauzate și în alte circumstanțe, dar nu se exclude” (f. d. 45, vol. II).

- declarațiile martorului Zmuncilă Vadim, care a menționat în prima instanță că „când am venit acasă fetița spunea că Garaz Nicolae a făcut prostii, plîngea în continuu. După aceasta eu am plecat la Garaz și l-am întrebat doar, ce a făcut?, ...Garaz nu a răspuns atunci nimic, dar a spus te rog scuză-mă...” (f. d. 8, vol. II).

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Garaz Nicolai că a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În concluzie, Colegiul penal conchide că temeiurile indicate de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.3. În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către procurorul Bradu Valentina și de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Garaz Nicolai și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lor, deoarece recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Garaz Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Garaz Nicolai Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 februarie 2018.**

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin